

[Veistrup.]

Tilfredsstillelse at kunne anvise en hel Del unge Mennesker, som jeg vidste var henvist til Lediggang, Beskæftigelse under en eller anden Form.

Det ærede Medlem (H. C. Andersen), som talte for Partiet Venstre, gav Udtryk for Venstres og sin store Interesse for dette Spørgsmaal. Det triste ved hele denne Sag er blot, at Venstres Interesse ikke naar længere end til at kræve deres egne Ændringer gennemført; hvis man ikke faar det, har Spørgsmaalet overhovedet ingen Interesse, saa ønsker man at stemme imod. Det er mig fuldkommen ufatteligt. Det ærede Medlem beklagede sig over, at det, der i Øjeblikket sker, er, at de unge drager ind til Byerne. Hvorfor? Fordi de ikke kan finde Beskæftigelse paa Landet. Det er i og for sig meget naturligt i Kraft af det simple Forhold, at ogsaa Landbrugsarbejdet er blevet Sæsonarbejde. Der er ingen Tvivl om, at der altid om Sommeren vil være Arbejde paa Landet, men i Vintermaanederne er der overhovedet intet Arbejde paa Landet, og naar Sommerarbejdet slipper op, rejser de unge ind til Byerne i det forfængelige Haab at kunne faa Arbejde der. Resultatet, som vi alle sammen kender, er i højeste Grad beklageligt. Det ærede Medlem troede ikke, Lovforslagets Bestemmelser havde nogen opdragende Betydning, fordi det ikke drejer sig om produktivt Arbejde. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den Lov, vi i Øjeblikket lever under, ingenlunde forhindrer Iværksættelse af produktivt Arbejde. Efter § 1, 2det Stykke, i den gældende Lov bestaar Beskæftigelsen normalt i en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport, og det sker fortrinsvis ved produktivt Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført. Loven peger altsaa direkte paa det produktive Arbejde, og det forekommer mig, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han tror, at det ikke ved Hjælp af den gældende Lov er muligt at igangsætte produktivt Arbejde.

Mit Parti erkender Nyttens og Rimeligheden af den Lov, vi har, og af det Lovforslag, her foreligger, og vi anbefaler det derfor til hurtig og velvillig Behandling samt Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de tre ærede Ordførere, der har givet Forslaget deres Tilslutning.

Den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) fremsatte adskillige kritiske Bemærkninger, som for det første er Gængsere, for det andet er gendrevet af de

andre ærede Ordførere, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed.

Den ærede Ordfører for Venstre begyndte med at hævde, at dette Lovforslag var et af mine Kælebørn, men det var jo ikke altid Kælebørnene, man havde mest Glæde af. Maa jeg dertil sige, at jeg har kun Kælebørn. Alle mine Lovforslag er Kælebørn, men det gaar dem ikke godt, og det er ikke min Skyld; det er, fordi de er blevet sluppet for tidligt ud mellem onde Mennesker, inden jeg har været i Stand til at lede deres Opdragelse i tilstrækkelig Grad. Det maa jeg imidlertid finde mig i, og det skal ikke bevirke, at jeg skal interessere mig mindre for Børnenes Skæbne, end jeg har gjort hidtil.

Hvad dette mit Lovforslag angaar, spørger den ærede Ordfører for Venstre, hvad der er i Vejen, siden Loven ikke benyttes. Ja, der er altsaa det i Vejen, at det ikke er tilstrækkelig rare Mennesker, som Kælebarnet kommer ud til, de interesserer sig ikke tilstrækkeligt for det, som det allerede er fremhævet fra anden Side, de kunde gøre meget mere. Jeg haaber imidlertid, at hvis det lykkes at interessere Amtskommunerne for denne Sag — den ærede konservative Ordfører (Oluf Jensen) gjorde opmærksom paa, at man ønskede det fra Folketingets Side, og jeg har lovet at gøre for det, hvad jeg kan —, saa skal det lykkes at faa disse Foranstaltninger sat i Gang i videre Omfang ogsaa paa Landet.

Det er ikke rigtigt, at jeg i Hovedsagen har lagt Skylden for, at der ikke er foretaget noget videre paa Landet, over paa Venstre. Jeg har i Hovedsagen lagt Skylden paa de særlige Forhold. Det er klart, at den enkelte lille Sognekommune hverken har det Antal arbejdsløse eller den Interesse i at sætte saadanne Arbejder i Gang som Bykommunerne, men deraf følger ikke, at Venstres stærke Presse skulde søge at sætte ondt for disse Foranstaltninger, hvad man har gjort mange Gange. Man kunde nok, som det ogsaa blev fremhævet af en af de andre ærede Ordførere, vise dem, der interesserer sig for disse Forhold, saa megen Velvilje, at man ikke modarbejdede Formaalet.

Det er rigtigt, at det kun er en Nødhjælp, som man benytter, fordi man ikke, i Øjeblikket i hvert Fald, kan skaffe de unge fast Arbejde, og naar den ærede Ordfører for Venstre siger, at man maa finde en Maa-de, hvorpaa man kan faa de unge tilbage til Landet, saa rører han ved et Spørgsmaal, der interesserer os alle sammen, og som vi hver for sig gerne vil være med til at løse.